

inside>>

00q/i

igloo

HABITAT & ARHITECTURĂ

15 lei

Casa Harmonia | Casa Larix | MAXXI | Mimesis | Taiwan Tower

Extinderea Muzeului de Artă Contemporană din Lille

Proiect: MANUELLE GAUTRAND ARCHITECTURE
Arhitect principal: MANUELLE GAUTRAND
Şef de proiect: YVES TOUGARD
Proiect structură: KHEPHEREN
Arhitect peisagist: AWP
Muzeografie: RENAUD PIERARD

Extinderea muzeului de artă al orașului Lille este o entitate continuă, organică, sub formă de noi galerii adăugate muzeului (declarat monument istoric) lui Roland Simounet, deschis în 1983. Înconjurând laturile de nord și est ale construcției existente, cele cinci galerii-evantai, dedicate exclusiv colecției Art brut (un program cu totul nou, „o formă de artă pentru care nu s-a construit încă un muzeu”, după cum afirmă chiar arhitecta), se strâng în jurul unui punct central care adăpostește cafeneaua-restaurant și un patio care face legătura cu auditoriumul și magazinul de carte al muzeului.

Text: IOANA PĂUNESCU

Foto: © MANUELLE GAUTRAND ARCHITECTURE, MAX LEROUUGE – LMCU

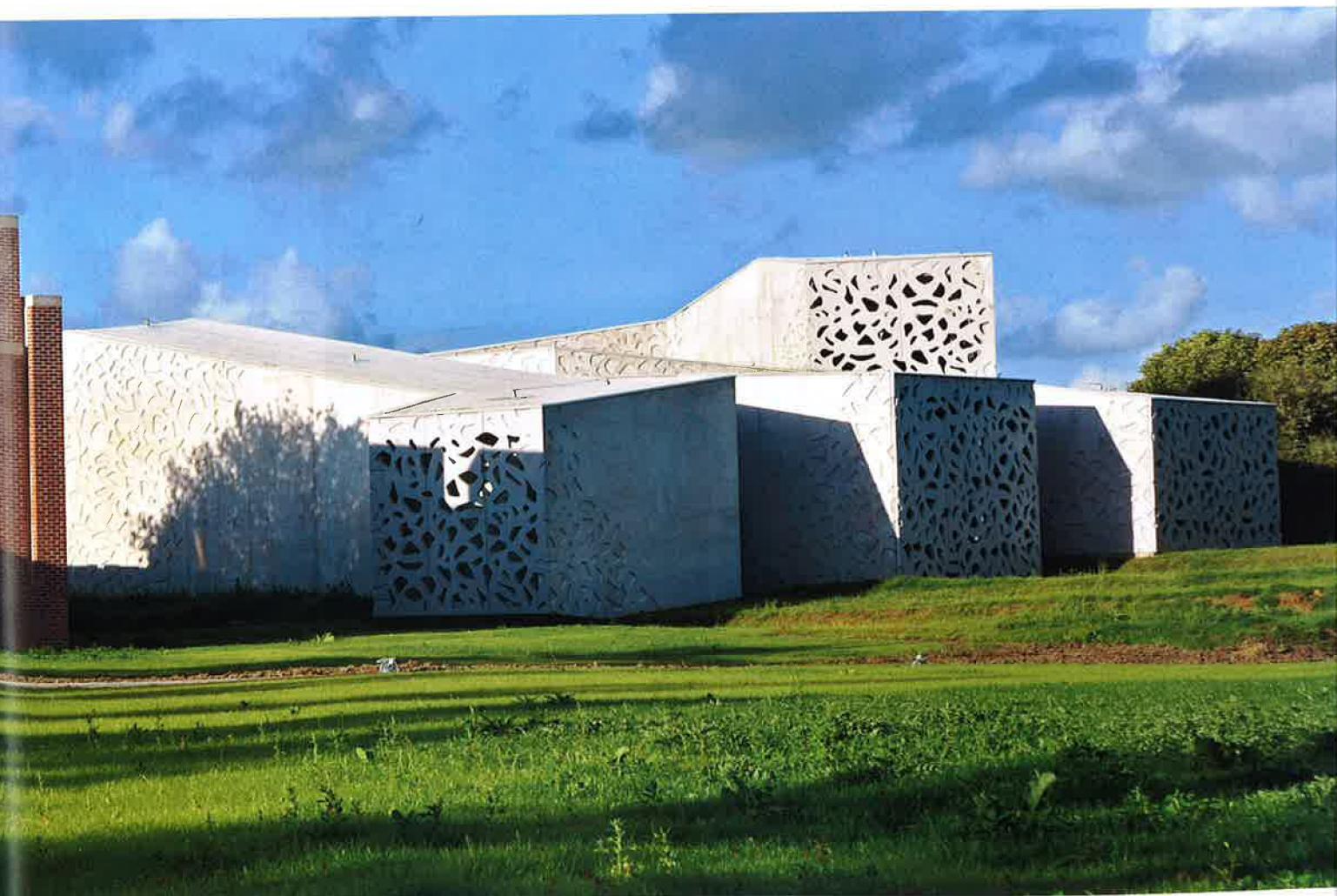
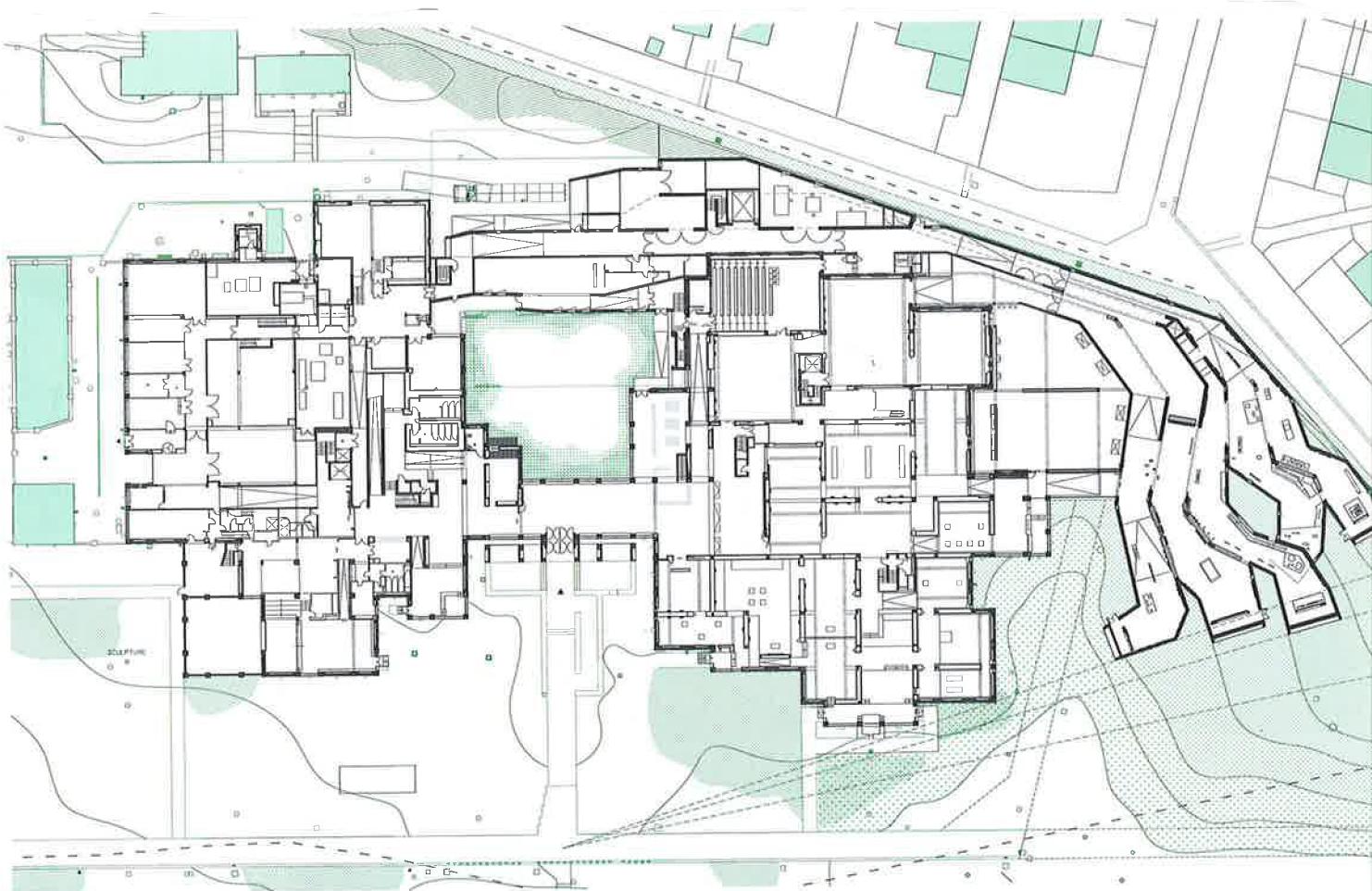
Muzeul metropolitan Lille, dedicat artei moderne, contemporane și „brute” (termenul de *Art brut* îi aparține pictorului Jean Dubuffet, el desemnând astfel arta din afara granițelor „oficiale”, academice, în special lucrări realizate de bolnavi internați în ospicii, se află într-un parc urban din noul oraș Villeneuve d'Ascq, situat la 10 km de Lille. Având o strânsă legătură cu peisajul înconjurător, deschizându-se către el și urmărindu-i curbele de nivel, galeriile sculpturale realizate de Manuelle Gautrand (în urma concursului de arhitectură câștigat în 2002) au forma unui traseu care dezvăluie gradual operele de artă; parțial introvertite, pentru a diminua lumina naturală, cele cinci aripi ale evantaiului se deschid către parc prin intermediul unor suprafete vitrate generoase. Dedicat exclusiv colecției de peste 3 500 de piese Art brut, spațiul este sinuos, fluid, contrastând la nivel formal cu structura ortogonală, clară, din cadre de beton armat îmbrăcate în cărămidă, a lui Simounet. La nivel de ansamblu însă, proporțiile vechiului și ale nouului se completează, astfel încât proiectul semnat Manuelle Gautrand poate fi considerat „a cincea fațadă” a muzeului.

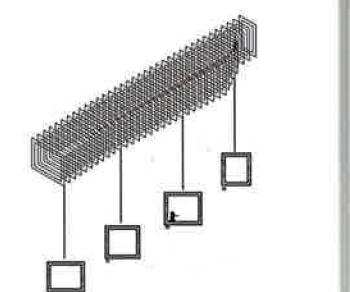
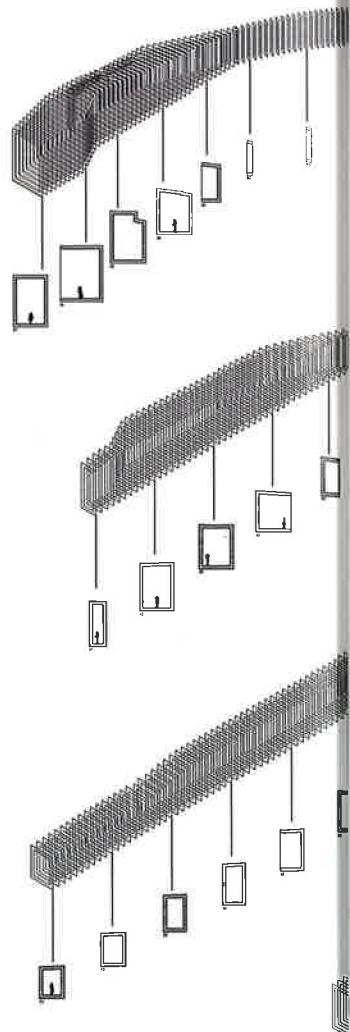
Zugrăvelile albe și betonul gri sunt omniprezente. Cei 3 200 de metri pătrați ai extinderii sunt îmbrăcați în beton turnat *in situ*, în cofraje de lemn (ușor de adaptat numeroaselor unghiuri și pante ale proiectului de arhitectură). Motivul decorativ biomorfic apare fie sub forma unor decupaje în ecranele de beton (ecrane care acționează asemenea unor *brisé soleils* pentru generoasele suprafete vitrate), fie sub forma unor zone de emboss pe pereții plini. Desenul se continuă fără nicio diferențiere (în afară de rosturi minime între panouri) între plin și gol, asemenea unei plase aruncate peste întreaga construcție.

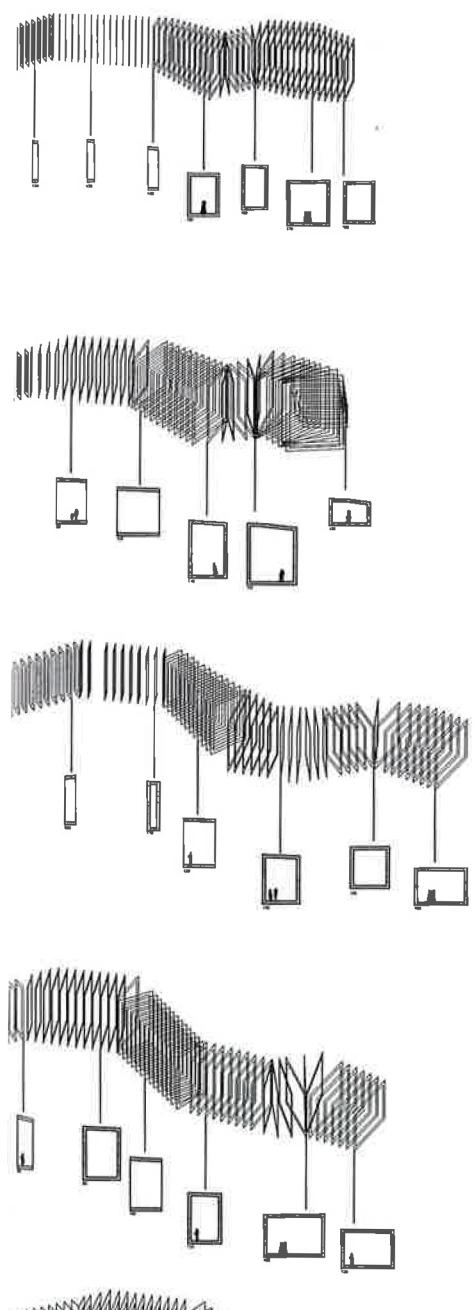
Pentru „danteleăria” ecranelor prefabricate (de doar 9 cm grosime), suspendate asemenea unei draperii în fața geamurilor, diminuând intensitatea luminii, dar lăsând vizitatorul să se bucure de frumusețea parcului, s-au folosit betoane speciale, respectiv beton fibros ultraperformant (UPFC) și Ductal (pentru îmbinarea panourilor, dar și pentru ușile groase de doar 4 cm, în care se regăsește același pattern decorativ al ansamblului).

Embossul a fost realizat asemenea unui stencil enorm: o membrană de poliester, printată cu desenul 1:1 al peretelui, a fost folosită pe post de şablon pentru așezarea unor piese din placaj izolat cu un strat poliuretanic, care au lăsat în betonul turnat un desen organic, de 3 cm adâncime.

THE EXTENSION OF THE MUSEUM OF MODERN ART IN LILLE

The extension of the art museum in the city of Lille is a continuous, organic entity, in the form of new galleries added to the museum of Roland Simoulet opened in 1983 (and declared a historic monument). Surrounding the Northern and Eastern sides of the existing construction, the five fan-shaped galleries dedicated exclusively to the Art Brut collection (an entirely new program, "an art form for which of yet no museum has been built", as the architect states), are gathered around a central spot hosting the restaurant-café and a patio that creates a link to the museum's auditorium and bookshop.

The metropolitan Lille museum, dedicated to modern, contemporary and "brute" art (the Art Brut term belongs to the painter Jean Dubuffet, who by this phrase designated art outside "official", academic boundaries, emphasizing pieces by authors declared mentally ill) is situated in an urban park in the new town of Villeneuve d'Ascq, some 10km away from Lille. With a solid connection to the surrounding landscape, opening unto it and following the curves in ground level, the sculptural galleries designed by Manuelle Gautrand (who won the architecture contest for the extension in 2002) take the form of a pathway that gradually unveils the art works; partially introverted, to diminish natural light, the five wings of the fan open towards the park by means of generous glass surfaces. Dedicated exclusively to a collection of over 3500 Art Brut works, the space is sinuous, fluid, in formal contrast with Simoulet's clear orthogonal structure, made of concrete frames clad in brick. As an ensemble, though, the proportions of old and new are complementary, so that the project signed by Manuelle Gautrand may be considered a "fifth façade" of the original museum.

White wall paint and gray concrete are ever-present. The 3200sqm of the extension are clad in concrete poured on-site into wooden sheathings (easily adaptable to the numerous angles and slopes of the architecture project). The biomorphic decorative motif appears either in the shape of cutouts in the concrete screens (screens that act much like brise soleils for the generous glass surfaces), either in the form of embossed areas on blind walls. The sketch is continued with no differences between full and hollow (aside from minimal gaps between the panels), much like a net thrown over the entire construction. For the "lace" work of the prefabricated screens (only 9cm thick), suspended like drapes in front of the windows, thus diminishing the intensity of light while still allowing the visitor to enjoy the beauty of the park, special concrete was used, respectively Ultra-Performing Fibrous Concrete (UPFC) and Ductal (for the bindings of the panels as well for the doors, themselves only 4cm thick, where the same decorative pattern of the ensemble is to be found).

The embossing was done in the style of an enormous stencil: the drawing was printed on a 1:1 scale of the wall on a polyester membrane that was then used as a model for fitting together the isolated polyurethane sheeted plaques, which then left an organic, 3cm deep imprint of the drawing in the poured concrete.